

E 1833 e²

Tryckta Baccha

Wisor,

Den Första:

Den fjärdede är de alling Högst 11.

Den Andra:

Den tredje sista om du vil 11.

Den Tredje:

Andens Följa.

Den Fjerde:

Den femte Sista om du vil 11.

Widberg,

trycker och säljer hos P. M. Widberg, 1833.

Om hundraåre är är allting förgåm, Bröder
bröd wi uti tiden månd' lida, bacheljen den wi
här i astron da löms, gifwer of storka mot tiden
att stida, Kuset som berer uti astron består, Is
borta långt föer än om hundraåre är. :.

2. Om lyckans häst ej går i traf, bröder hugg
sporrarna djupt i deg sida, betas wi of ett när-
vist kraf, Wada procenter, man aldrig kan lida;
Trösta dig ihopål ehuru det går, det krävs dig ej
mer em om hundraåre är. :.

3. Om din sicksa wiß öfvergiftwa dia, Och du
waf henny ej ättas mera, Trödt kall du blitta
men lycklig, Då du deer bdrjar att roliga bland
siera, Kärlens rojar of allting består, för dig de
ej wdra em ett hundraåre är. :.

4. Kärleken wnar hos mängen Mamfoll, den
eftliga vinden som sig månd' framtränga, Ev gosse
är stadig till sinne lifwåd, han brukar ej fö uti bo-
arna rådda; beride min gosse en sicksa du får och
det blir långt föer än om hundraåre är. :.

5. Om du en sådan såpa till hustru har fått,
som dig inga nöjen bland wänner äldret, skiter
en sand på ditt alas för ditt brott, och dina smid
tonder ej mera besluter; Trösta den gumman en
ända hon får, och det blir långt föer än om hun-
draåre är. :.

6. Derföre berder här min medicin, Wina små
och aldrig någonsin försakta: Dricksom med nåje
wärdet härliga wia, gå sedan hem så försigtigt och
sakta; Wankapen långst utaf allting består, ja
den har lika wärdet em ett hundraåre är. :.

7. Men vill du ej lifwa som wån i den tid,
gå bort och besöka de afgrundens bröder, vill du
dem lifna uti all din tid, med dem får du sällskap
när du blifwer dödet; Men om du med wånstån
din werld genomgår, så wånar dig sällhet om
hundra de år. :.

8. Du äldriga man, hwad hafwer du för tröst?
Hwad kan du dig hieloa med dina rikedomar, när
som din kropp uti mull blir upplöst, Så hor du af
penningar alsingen fromma, ty allt hwad du skra-
par och allt hwad du når, så gör det dig ej glæ-
der om ett hundra de år. :.

9. Den trångtande Pelegrim wånar det land
der han får uppförda den stult han har ompat,
men Demas han gräfwer i jorden stoft, han vill
ej de jordiska häfwor bortstompa; han gräfwer och
sättrar i dag som i går, Men ligger likwål dödet
om ett hundra de år. :.

10. Du glättiga yngling som skädat Guds dag,
Hwad ser du för under naturen bewisar? Om som-
maren är den lustig och glad, den kan dina mö-
der och serger wißt lifa: den wissar att Gud i sin
allmakt allt rör; Du skädat det ej om ett hunda-
de år. :.

11. Så lär dig då yngling att du blifwer wis,
din kunskap om allmaktens under ej dämpa, yng-
lingars wandel är sällan wärd pris, det synes som
de efter afgrundens kämpa; wandren försiktigt tu-
sälert ni får, beundringen fört än om ett hunda-
de år. :.

12. När du blifwer skumbgd af Ädren skatt,
Döden han följer dig efter i spären, wånar på
dig och tager dig fatt, snart man dig då här fin-
ner på bären; lifwet som wißt i ditt hjerta beskär,
Se bortta långt fört än om hundra de år. :.